

Why is it so by – מה לכלאי הכרם שכן לוקים עליו שלא בדרך כולי – כלאי הכרם; for there is מלקות for it even שלא בדרך, etc.

Overview

ק"ו מערלה from a בשר בחלב by איסור הנאה taught us to derive איסי בן יהודה After and אביי challenges גמרא, כלאי הכרם and המץ from יוכיה a שלא כדרך¹ who maintains that by כלאי הכרם there is מלקות even if he ate it אביי, then there is a פירכא on the יוכיה of כלאי הכרם; perhaps only כלאי הכרם is אסור since it is also אסור even כדרך, however בב"ח is only אסור אסור. Our תוספות challenges this assumption that בב"ח is only אסור כדרך.²

asks:

תִּימָה לְרִבִּינוֹ שֶׁמִּשּׁוֹן בֶּן אֲבֵרָהָם הִיא גּוֹפָא נִילֵף בְּמָה מְצִינוּ מִכְּלָאֵי הַכֶּרֶם³ –

The רשב"א is astounded; Let us derive this very ruling of לוקין עליו שלא
כלאי הכרם, meaning that -

שילקו⁴ על בשר בחלב שלא כדרך הנאה⁵ –

⁶שלא בדרך הנאה even בב"ה should be administered for transgressing מלקות

תוספות answers:

ואומר רבינו יצחק דליכא למילף דאיכא למימר –

¹ It would seem that this proposed פירכא of כדרך שלא לכה"כ שכן לוקין וכו' is referring to כדרך and אכילה שלא כדרך (even though it is apparent from [כדב, ד"ה הכל] that there is מלקות for כדרך שלא כדרך (הנאה שלא כדרך [see the end of 'הדין מן ההי'']). We are in the process of deriving אסור הנאה by בב"ה (so how can there be אסור בהנאה בב"ה). However (אסור בהנאה בב"ה) (when we do not even know yet that כדרך שלא כדרך פירכא concerning כדרך (אסור בהנאה בב"ה) we know that it is אסור from the גז"ש; presumably it is אסור only כדרך (as נבילה is [see 'Thinking it over']), therefore it is a proper פירכא that כה"כ are באכילה even כדרך שלא כדרך.

כדרך חייב that you are ערלה תוכיח by פירכא this can refute that even though we ר"פ תוספות and nevertheless it is אסור בהנאה (for וחזר הדין שכן אין לה שעת הכושר וכו' (מלעלה שכן אין לה שעת הכושר וכו' (מלעלה, ערלה, חמץ, וכלאים) שכן גידולי קרקע, פירכא כל דהו it can be refuted with a חזר הדין it is. See previous in footnote # 1.

³ Just as **כרם כלאי הכרם** was **עבירה** בו **נעבדה** and is **אסור** (באכילה ובהנאה) even **הנאתן** **שלא** **כדרך** **הנאתן** **אסור** (באכילה ובהנאה), similarly **בב"ח** which is also **עבירה** בו **נעבדה** should also be **אסור** (באכילה ובהנאה) even **הנאתן** **שלא** **כדרך** **הנאתן** **אסור**.

⁴ See תוספות ד"ה כלאי (see 'Thinking it over' # 2 in previous מלא and דבר שמואל (see 'Thinking it over' # 2 in previous

5 question (seemingly) is that even though אביי does reply that כדרר is אסור שלא (since there is no אכילה mentioned by בב"ה), however this view is contradicted by the מקשן who maintains that it should be אסור only כדרר since it is derived from בבילה. The question of the רשב"א is that let us assume that these two views cancel out each other; there remains however the מה מצינו from כה"כ that it should be אסור even שלא כדרר.

⁶ How can the גמרא ask (on איי) that the כרם כלאי should be refuted by asking מה לכלאי הכרם שכן מלקות שלא כדרך הנאתן however by בב"ח there is no question; for just as we can derive the איסור הנאה by בב"ח from (the מערלה ק"ו and the יוכיח from בפסח and) כלאי הכרם (directly) through a (simple) מה מצינו.

And the בב"ח by איסור שלא כדרך answers; that we cannot derive an איסור by בב"ח from הכרם, כלאי הכרם, for we can argue and refute the מצינו -

דשור הנסקל וחמץ שעבר עליו בבל יראה⁷ יוכיח –

That a שור הנסקל and חמץ with which one transgressed the prohibition of שור הנסקל will prove that the מצינו is not valid; for in each of these two -

שנעבד בו עבירה⁸ ואסור באכילה ואינו אסור אלא כדרך הנאתו -

An עבירה was transgressed and it is באכילה, אסור, and nevertheless it is אסור only הנאתו. כדרך. These two איסורים prove that נעבדה בו עבירה (even) together with מלקות שלא כדרך הנאתו. Therefore we cannot derive איסור by בב"ח from הכרם שלא כדרך.

כדרך only לוקה and שור הנסקל and חמץ explains how we know that תוספות

דאכילה כתיב בהו⁹:

For the word אכילה is written by both of them, and when the word אכילה is found by an איסור there is מלקות only if it is transgressed כדרך.

Summary

We cannot derive an איסור שלא כדרך by בב"ח from כה"כ, because there is a נעבדה עבירה by whom it was also שור הנסקל וחמץ בפסח שעבר בב"י from יוכיח and nevertheless it is אסור only כדרך.

Thinking it over

כלאי הכרם by בב"ח (אכילה) שלא כדרך asks that we should derive תוספות. However the איסור אכילה by בב"ח is derived from a גז"ש to גז"ש, where the term לא יאכל is used which denotes only כדרך. How can a מצינו defy a גז"ש?!¹⁰

⁷ See מהרש"א that for this יוכיח it is necessary to mention בב"י שעבר עליו (otherwise it is not עבירה בו עבירה); however this detail is not relevant to the חמץ יוכיח in the גמרא.

⁸ The שור הנסקל killed a person and the חמץ was in his possession illegally on פסח.

⁹ By שור הנסקל it states in כה"כ, כא, that שור הנסקל (משפטים) שמוות that בשרו לא יאכל את בשרו and concerning חמץ it is written in ג, ג, (בא) שמוות that חמץ לא יאכל חמץ.

¹⁰ See (הא) [See footnote # 5.] בית מאיר and ראש יוסף, או"ח. See תוספות כד, ב, ד, אמרת (הא).